

Bjegunci

Redakcija "Monitora" uspjela je da stupi u kontakt sa mladim Podgoričaninom, koji je nedavno, sa još četiri druga, pobjegao iz kasarne u Beogradu. Evo njegove priče:

"Mi smo, jednostavno, prošli preko žice. Jedna borbena grupa iz naše kasarne, njih 20, već je bila otišla na Kosovo, a s njima i desetar iz naše čete. Do posljednjeg momenta nijesu znali gdje idu. Poslije tog pokreta, jedan major je postrojio divizion i održao predavanje da 'prekomandovani' nijesu otišli na borbene linije, već da strážare nekakve objekte. Trebalo je da mi budemo sljedeći. A pošto znamo kako ide i kako je bilo - znamo po ratu u Bosni - odlučili smo da pobjegnemo. O tome šta radi vojska na Kosovu mogu samo da vas lažem, ne znam ništa. Ali, dovoljno je da pročitaš da ima dosta ranjenih i mrtvih. Zašto tamo ideš i s kim da se biješ? To je građanski rat. Mislim da se nijesmo zakleli da se borimo jedni protiv drugih. Treba neko da ubija ljude sa kojima je možda zajedno služio vojsku.

Nekoliko dana smo se krili po Beogradu. Pošto je bilo vojne policije i na autobuskoj i na željezničkoj stanici, ušli smo u jedan autobus - stopirali ga u gradu, a ne na stanici - i otišli na periferiju. Odatle smo presjeli u drugi koji ide prema Crnoj Gori, onda ponovo, ni sam ne znam koji po redu. Uzimali smo i taksi, nijesmo imali dokumenata, a svuda policija. Iz Beograda, pravo u Budvu.

DPS-a, pa i samog predsjednika Đukanovića, vezana za učešće crnogorskih vojnika u sukobima na Kosovu, kao da su se istopila na podgoričkom suncu. Roditelji očekuju da ih primi Predsjednik. To im je i obećano. Ne vjeruju, naravno, da im djeca čuvaju granice savezne države. Pa i da je to tačno, jalova utjeha za roditeljsku brigu.

U zaštitu crnogorskih mladića stali su koalicioni partneri, Narodna stranka

Bilo je dosta vojnika i iz Srbije koji su htjeli da bježe, ali nikako da ih se nađe više iz istog grada. Htjeli su da vide kako ćemo mi proći.

Roditeljima smo se javili tek poslije nekoliko dana. Pitali smo jesu li zvali iz kasarne. Oni bi trebalo da brinu o nama, je li tako? Do danas niko nije zvao. Ne znam da li im je to taktika. Jedan je bio pobjegao iz našeg voda, i odmah su ga uhvatili. Sada, pet vojnika je nestalo i niko ništa!

Da li imamo povjerenja da će nas crnogorska vlast zaštititi? Čuo sam da je nešto o tome govorio Kilibarda. Naši roditelji već su bili kod Predsjednika. Ja sam ih nagovorio, neka bude u toku. Primio ih je savjetnik, kome su ispričali šta se desilo sa nama. Poslao ih je u komandu. A šta će im reći tamo? Da se vratimo! Služili bi vojsku, ali samo u Crnoj Gori. Ako treba da se borimo, da znamo zašto, pa i život da damo.

i SDP, koji su predložili usvajanje skupštinske rezolucije o odbrani prava crnogorskih građana koji služe vojsku na Kosovu.

Pitanja bez odgovora ima previše. Koliko je crnogorske mladosti na Kosovu? Koliko će je još biti? Ima li i jednog relevantnog faktora u njihovoj matičnoj državi koji može da ih zaštititi i da ih vrati kućama? Gdje su raspoređeni, na kojim su položajima? Kakva je uopšte uloga

vojske u krvavoj kosovskoj drami?

Roditeljske priče govore same za sebe.

Mara Mašković, Velje Brdo, Podgorica:

"Moj je sin na granici, na Morinu. Ima 21 godinu. Prebačen je 12. marta iz Kraljeva u Kosovsku Mitrovicu, otuda u Peć, a navrh tri dana, pravo na ratište, na karaulu. Osmog maja sam ga posljednji put videla. Sa nama je stalno bio kapetan. Dali su nam dva sata vremena. Nije ni mogao da priča. Kapetan ga je stalno opominjao da ne sjekira majku. Uspio je da mi ispriča neke čudne stvari. Da je vojska na granici, da gleda Albance kako im prilaze. Neki starješina pustio Albance da pređu granicu, a onda je sam pobjegao! Podnijela sam još 13. marta zahtjev da me primi Predsjednik Crne Gore, da ga molim, ako može, da mi vrati dijete sa Kosova. Nije mi niko odgovorio. Trećeg ili četvrtog aprila primio me je jedan savjetnik. Porazgovarali smo. Od tada sam zvala barem 15 puta, i nikad ništa. Tri puta sam i pisala.

Bila sam u kontaktu sa Draganom Đurovićem. Zvao me je kući, rekao da će razgovarati sa predsjednicima klubova, da vide kako da se pokrene to pitanje. Šta je dalje bilo, nemam pojma. Izgleda da ni ove naše nije briga, kao ni one što su ih poslali. Zovem komandu ovdje, zovem onu na Kosovu. Ovdje mi kažu da je njihovo to što su ga poslali u Kraljevo, a poslije toga, nijesu nadležni. Iz kosovske kas-